

ನಿಜ್ಞಾಗ್ನಿ ಹೀಗೆ ಕಂಡ ಕಂಡವರ ಬಳಿ ಸಂಬಂಧ ಇಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದೀರಾ? ಸೆಕ್ಸ್ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಅಷ್ಟೊಂದು ಕಾಡುತ್ತಾ? ಒಬ್ಬ ಗಂಡನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸೆಕ್ಸ್ ನಾ ಕಡ್ಡೆ ಮಾಡ್ತಿಕ್ಕೆ ಆಗ್ಲಿಲ್ಲಾ? ನೀವಾಕೆ ಗಂಡನ್ನ ಬಿಟ್ಟು, ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಪೂರ್ಣ ತರ ಬದುಕಿರಾ? ನಿಮ್ಮನ್ನ ನೋಡಿದ್ದೆ ಒಳ್ಳೆ ಮನೆ ಹುಡುಗಿ ತರ ಕಾಣ್ತೀರಾ. ಯಾಕೆ ಹೀಗಾದ್ಲಿ?” ಎಂದು ಒಂದೇ ಸಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸುರಿಮಳೆಯನ್ನೆ ಸುರಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ. ಆ ನಂತರವೇ ನೆನೆಪಾಗಿದ್ದು ಅವಳ ಹರಿತವಾದ ನಾಲಿಗೆ. ಅವಳು ನೇರವಾಗಿ ನನ್ನ ಮುಖ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ್ದು, “ಜನ ನನ್ನನ್ನು ಸರಿಯಿಲ್ಲಾಂತಾರೆ. ಕಾರಣ ಮಾತ್ರ ಒಬ್ಬ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ನೀವೆ ಮೊದಲು ಈ ರೀತಿ ಕೇಳಿದ್ದು” ಎಂದಳು. ಅದು ವ್ಯಂಗ್ಯವೋ, ಮತ್ತೊಂದೋ ನಾ ಅರಿಯ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಚಾವ್. ಅವಳು ಮತ್ತೆ ಮುಂದುವರಿದು, “ಸೆಕ್ಸ್ ಅನ್ನೋದು ಒಂದ್ರೀತಿ ಹಸಿವು, ಅದ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೇಳಿದ್ದೆ ಅರ್ಥ ಆಗಲ್ಲ. ಅದ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿದವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು! ಆದ್ರೆ ಬೇರೆ ಗಂಡಿನ ಜೊತೆ ಸಂಬಂಧ ಇಟ್ಟೊಂಡಿರೋ ಎಲ್ಲ ಹೇಣ್ಣುಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಕ್ಕಾಗ್ಗೆ ಸಂಬಂಧ ಇಟ್ಟೊಂಡಿರಲ್ಲ, ಅವರೇ ಅವರೇ ಆದ ಕಾರಣ ಇರುತ್ತೆ” ಎಂದು ನಯವಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ನನ್ನತ್ತ ನೋಡಿದಳು. ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದು ಅಸಂಬಂಧ ಎನಿಸಿರಬೇಕು. “ಸರಿ ಬಿಡಿ ಆ ವಿಷ್ಯ, ನೀವಾಕೆ ಇಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದೀರ ಹೇಳಿ. ಅಂತ ಕಾರಣ ಏನಿತ್ತು? ನಿಮ್ಮನ್ನ ನೋಡಿದ್ದೆ ಒಳ್ಳೆ ವಿಶ್ವಸುಂದರಿಯಂತೆ ಕಾಣ್ತೀರ. ಮತ್ಯಾಕೆ ಹೀಗಿದ್ದೀರಾ? ನಿಮ್ಮ ಬ್ಯೂಟಿ ಯಾವುದಾದ್ರೂ ದೊಡ್ಡಕುಳನೆ ಮದ್ದೆ ಯಾಗಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲ” ಎಂದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ‘ಸುಂದರಿಯರೆಲ್ಲ ಶ್ರೀಮಂತರ ಪಾಲು’ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವ ಬದಲಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನನ್ನತ್ತ ನೋಡಿ, ತನ್ನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಬಿಟ್ಟಳು. “ಇವತ್ತು ಲಂಚಿಗೆ ನನ್ನೊತೆ ಬನ್ನಿ” ಎಂದು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತಾಕಿತು ಮಾಡಿದವಳತ್ತ ನೋಡುವ ಧೈರ್ಯ ನನಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಅವಳ ಮರ್ಮಕ್ಕೆ ತಾಕಿರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಒಂದು ಮಾತೂ ಆಡದೆ ಮೌನವಾಗಿದ್ದವಳು ಈಗ ಲಂಚಿಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆಂದರೆ ‘ಖಂಡಿತಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಗಿತಾಳೆ’ ಎಂದು ಒಳಗೆ ಭಯ ಶುರುವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಅವಳನ್ನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಅಪ್ಪೆಟ್ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದು ನನಗೆ ಮಾಮೂಲಿ ಎನಿಸಿತು. ಆದರೆ, ಅವಳಿಗೆ!

ಅವಳು ಅವಳ ಜೊತೆಬಿಟ್ಟು, ನಾನು ನನ್ನ ಜೊತೆಬಿಟ್ಟು, ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ದೂರವಾಗಿ ಮೂಲೆ ಟೇಬಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬಾಕ್ಸ್ ಬಿಚ್ಚಿದಾಗ, ಇಡೀ ಕ್ಯಾಂಟೀನ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅಚ್ಚರಿ ಮತ್ತು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವು. ನಾನು ಅವಳ ಜೊತೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಚ್ಚರಿ. ಅವಳ ಜೊತೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ನಾನು ಮುಂದೆನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವ ಕುತೂಹಲ. ಇದ್ದೆಲ್ಲದರ ಆಚೆಗೆ ನನಗಿದ್ದ ಕುತೂಹಲ ತಣಿಸುವಂತೆ, “ನಾನು ಅಷ್ಟಿಅಮ್ಮನಿಗೆ ಒಬ್ಬೆ ಮಗ್ಗು” ಎಂದು ಮಾತು ಶುರು ಮಾಡಿದಳು. ‘ಅಬ್ಬ! ಬದುಕಿದೆಯಾ ಬಡಜೀವವೆ’ ಎಂದು ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೆ. ಹಿಂದೆಯೇ ‘ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೆ ಮಗ್ಗು ಯಾರು ಇಲ್ಲ, ನೀನೊಬ್ಬೆ. ಮುಂದುವರ್ಸು’ ಎನ್ನುವಂತೆ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ಅವಳತ್ತ ನೋಡಿದೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಏನೇನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಕಿರುಗಣ್ಣಿನಿಂದಲೂ ಗಮನಿಸದೆ, “ನಾನು ಒಬ್ಬೆ ಮಗ್ಗು ನಿಜಾ! ಮುದ್ದಾಗಿರೋ ಸಾಕಿದ್ದು. ಆದ್ರೆ ನಾವು ಬಡತನದ ರೇಖೆಗಿಂತ ಕೆಳಗಲ್ಲ, ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿ ದ್ದವರು. ವಾಸಕ್ಕೊಂದು ಮನೆ. ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಕಿರಾಣಿಯಂಗಡಿ, ಒಂದು ವಯಸ್ಸಾದ ಎಮ್ಮೆ, ಇಷ್ಟೆ ನಮ್ಮ ಆದಾಯದ ಮೂಲ. ಇಷ್ಟಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಮೂರು ಜನರ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಬೇಕಿತ್ತು. ಹೇಗೋ ತುಂಬುತ್ತಿತ್ತು ಕೂಡ.

ಅಷ್ಟನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಅಣ್ಣ, ಇಬ್ಬು ತಂಗಿಯರು. ಆ ಇಬ್ಬಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ತಂಗಿ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನವೇ ತನ್ನ